

og Vidtløstigheder. Forskjelligt fra det omhandlede Tilfælde er det, naar det Tyende, der har ladet sig fæste ved opdigtede Historier eller ved Forsikringer af et bestemt Indhold, for ikke at tale om falske Studsmaal, har bragt den Anden til at tiltroe det de Færdigheder, hvorpaa dets Duellighed for den attraaede Tjeneste kom an. Da maa den Paagjældende vel være berettiget til at trække sig tilbage; men, medens dette i saa Fald vilde hjemles ved almindelige Retsgrundsatninger, vilde en særlig Bestemmelse desangaaende have saa liden praktisk Anvendelighed, at den ei kunde være at tilraade.

§ 16 hænger, som det Foranførte viser, nøie sammen med § 46, hvori de Marsager opregnes, der hjemle en allerede tiltraadt Tjenestes Forbrydelse, af hvilke nogle i førstnævnte Paragraph ere overførte paa det der omhandlede Tilfælde. Jeg skal derfor strax, i Forbindelse med de af denne sidste hentede Exempler paa den ovenmeldte uheldige Bestræbelse for, at binde Forholdet ved strengt afmaalte Regler, endnu nævne enkelte af de i § 46 omhandlede Marsager, der ikke ere overførte til § 16. Saaledes skal efter Nr. 3 Tyendet have forbrudt sin Tjeneste, naar det fængsles paa længere Tid end 8 Dage. Da det er en Mulighed, at en Person kan fængsles uden egen Skyld, og det, uden at der er Noget, som derfor med Rette kan drages til Ansvar, saa synes den blotte Fængsling ikke at kunne tilintetgjøre Tyendets Rettigheder. Fængslingen maa, under foranførte Forudsætning, ansees som en ulykkelig Hændelse, der vel størstedeels gaaer ud over den Fængslede, men, forsaavidt en Anden havde Krav paa en Anvendelse af hans Kræfter, der ved denne, efter Forudsætningen uforlydte, Frihedsfortabelse er bleven umulig, saa er denne Anden Den, som Hændelsen rammes, og som derfor maa bære samme. Tilfældet er i retlig Henseende at sætte ved Siden af det, at Tyendet falder i en Sygdom, hvilket endog kaster andre Byrder paa Huusbonden end at maatte udrede Tyendets Løn, det Gnefte, hvorom der her kan blive Tale i den Tid, Fængslingen varer. Der kunde iøvrigt og være særegne Tilfælde, hvori det vilde være en Urimelighed, om Tyendet, ved at

fængsles og blive over 8 Dage i Fængsel, skulde forbyrde sin Tjeneste, til Ex., naar det blev fængslet tilligemed Huusbonden, i Anledning af en paa dem Begge hvilende Mistanke eller for en Handling, hvortil det af Huusbonden var befaleet. Efter Nr. 4 skal ikke blot Fornærmelser i Gjærning, med Hensyn til hvilke Paragraphen ogsaa, som vi have seet, er overført paa § 16, men og Fornærmelse i Ord mod Huusbonden, de til hans Familie hørende Personer, eller Noget, der er sat til at befale over Tyendet, medføre Tjenestes Forbrydelse. Dette er uden Tvivl med Hensyn til fornærmelige Udtalelser, der enten i sig selv ere af et mindre betydende Slags, eller som ere fremkaldte ved en mod Tyendet viist utilbørlig Udsærd, altfor haardt, og det fornemmelig, naar det ikke er Huusbonden selv, men Noget af de øvrige ommeldte Personer, mod hvem Udtalelser ere fremførte. Fremdeles skal, efter Nr. 5, Tjenesten og være forbrudt, naar Noget nægter Lydighed mod Huusbonden eller Den, som paa hans Vegne har at befale. Det er neppe vel grundet at tillægge en enkelt Ulydighed, naar den ikke har været forenet med særdeles Trods eller haardnakket fortsættes, en saadan Virkning. Saafernt den Tyendet givne Befaling var af en saadan Bestaaffenhed, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt den laa indenfor Grændserne af den Huusbonden tilkommende Myndighed, eller, saafernt der, naar den er givet af Noget, der paa Huusbondens Vegne har at befale, om, at den stemmer overeens med dennes egen Villie, saa vil der endnu være mere Anledning til at behandle Tyendet med Kæmpelighed. Alt for strengt er det viist nok ogsaa, at efter Nr. 13 et qvindeligt Tyende kan bortvises, naar det er frugtsommeligt. Cancellie-Skriv. af 21de Mars 1829 har kun antaget, at Huusbonden fra den Tid af, at Tyendet ved sit Svangerskab er sat ud af Stand til at forrette sin Tjeneste har Ret til at stille sig ved hende; og dette er viist det Øverste, man kan antage. Det kunde vel synes, at det maatte have gavnlige Virkninger for Sædeligheden, om det besvangrede Fruentimmer blot ved sit Svangerskab forbrød sin Tjeneste, ligesom hun og efter § 16 maatte kunne bortvises af